

این رحیم خان از سردارانی بود که مدتی برای اعمال پسرش در عدلیه حبس بود و در عاشرده ۱۳۲۶ بر حسب توسط آقای طباطبائی آزاد و در مجلس قسم خورد که خدمت کند به مشروطیت اینک تلگرافش صدق نیست او دا کاشف و مشعر است امروز لا یحده [ای] در مجلس قرائت شد و کلام تصدیق کردند که باید فردا فرستاده شود نزد شاه ، صورت آن را بعد از این درج می نماییم .

امروز که دو شنبه ۱۵ جمادی الاولی ۱۳۲۶ می باشد طرف صبح چهار عراوه توب از میدان توپخانه به باغ شاه حرکت دادند ، مسح گردید توپخانه را واگذار به امیر بهادر نمودند که مجدهالله امیر توپخانه تابع حکم امیر بهادر باشد و نیز حمالان و فله ها و بیکاره ها را و بجهاتی چاله میدان را برداشتند در اردو و به آنها لباس و تنفسک و فشنگ داده و روزی دوهزار هم متقبل شدند که به هر یک نفری نهادند ، متباوز از دویست نفر این گونه اشخاص را دور خودشان جمع نمودند ، عده [ای] هم از سواران ایل قوت بیکلو وارد اردو شدند .

امروز طرف صبح میرزا سلیمان خان مدیر انجمن برادران دروازه قزوین را گرفته و به طرف باغ شاه برداشت ، مادر و زوجه و خواهر مشارالیه آمدند نزد آقای طباطبائی و خاک و گل بر سر ریخته و گریه می کردند از طرف مجلس هم امروز کاغذ و لا یحده [ای] که دیروز در مجلس قرائت شده بود ، برداشتند نزد شاه لکن شاه را ملاقات نکرده قرار ملاقات را به فردا گذاشتند . مردم هم عصری تک تک می روند به طرف مدرسه سپهسالار و مجلس که نتیجه و جواب لا یحده را بفهمند چون وکلا ملاقات نکرده بودند با شاه ، قرار شده است فردا جمیعی بر وند حضور .

اسامی اشخاصی که معین شده اند از برای رفتن حضور : حاج امام جمعه خوی - آقا شیخ علی نوری - حسام الاسلام - میرزا طاهر - نواب . از طرف دولتیان ارشدالله که نشانه این ترتیبات از وست ، و ما حالات او را مشروح آن شویم ، به منصب آجودان حضور نائل گردید . شیخ علی زدگر که یکی از ناطقین مکلا و فضولها بود در انجمن ها بسیار فضولی می کرد ، امروز رفت در آبدارخانه شاه متخصص گردید . از این گونه بی شرف ها در شهر طهران بسیار می باشدند .

حاج نجم الدله که یکی از اساتید ایران و صاحب تأثیرات کثیره و صاحب امتیاز تقویم است ، امروز فوت نمود ، و در صفاتیه نعش او را دفن نمودند . اخلاق حمیده و اوصاف پسندیده این مرحوم از حد تحریر خارج است .

مستوفی الممالک وزیر جنگ از میرزا سلیمان خان توسط کرد ، و بنا شد در عدلیه و یا اطاق خودشید او را محاکمه نمایند . درباریان مدعی می باشند سه هزار تنگ و فشنگ ذخیره را که مال دولت بوده است به انجمن ها توزیع نموده است . باری او را محترما

نگاه داشته [اند] تا چه پیش آید.

امروز که روز سه شنبه ۱۶ جمادی الاولی [۱۳۲۶] می باشد بازارها را بسته و عموم دکاکین را بستند. چون روز قبل جار کشیدند که هر کس دکاکش را بینند مال او بنارت خواهد رفت لذا مردم هم ضدیت کرده دکاکین را بستند.

امروز شهرت گرفته است که مجاهدین قزوین و رشت به طرف طهران حرکت کرده‌اند و از طرف دولت هم تهیه برای استقبال آنها دیده شده است. اگر این دو جماعت به هم بزنند لا بد شهر طهران هم منشوش خواهد شد. ورقه ای طبع و نشرشده که صورت آن از این قرار است:

ای برادران قراق

ای برادران عزیز، و ای همشهربیان با تمیز ا

مرد خدا شناس که تقوی طلب کند خواهی سفید جامه و خواهی سیاه باش
 ما و شما اولاد یک آب و خاک و فرزند یک وطن و افراد یک ملت هستیم نفع
 ما نفع شما و ضرر ما ضرر شماست. خدا نخواسته اگر ایران از دست بروند به برای
 ما شرف می‌مانند و نه برای شما؛ خاک بر فرق همه می‌شود. هر گاه ایران ترقی
 کند فایده آن به ما و شما بالسویه عاید می‌گردد. فایده عدالت و مشروطیت را
 ما و شما هر دو خواهیم برد، ضرر و ذلت استبداد به همه مهاها عاید می‌گردد.
 چرا شما فکر نمی‌کنید، و عنان خود را به دست یک روسی می‌سپارید که می‌خواهد
 مهاها را با هم به چنگ اندازد و خود تماشا کند؛ از هر طرف که کشته شدیم
 سود خود و ملت خود حساب کند. والله همان طور که پالکونیک با ما عداوت
 دارد با شما نیز عداوت دارد. چرا که شما تا وقتی که اسم ایرانی رویتان است،
 ممکن نیست محبوب القلوب روس‌ها باشید. آخر اگر به حال خود ترحم نمی‌کنید
 به زن و فرزند و عیال و اقوام و خانه و اموال خود رحم کنید، که به چنگ
 ملت دچار شده انتقام شما را از آن بی‌چارگان خواهند گرفت. حالا این دفعه
 که انشاء الله شاه با ملت همارهی خواهد فرمود و بدون خونریزی عمل ختم خواهد
 شد، لکن ممکن است در آتیه تقلیر چنین واقعه اتفاق یافتد؛ شما که نمی‌توانید
 زن و بچه و اموال خود را از این مملکت خارج کنید، هرجا باشند در دست این
 ملت اسیر خواهند شد، تمام خانه و علاقه صاحب منصبان و تایین‌ها معلوم و
 معین و فرد افرد ثبت و ضبط است، اگر خدای نخواسته از طرف یک نفر از شما
 دست تطاول به یک نفر از مهاها دراز شود ابدآ بر بزرگ و کوچک و پیر و جوان
 و مرد و زن خود و کسان ایقان نخواهیم نمود. هیچ عاقلی به دیسمان پوسیده

بچاه می‌رود؛ آیا ممکن است که شخص به هوای نفس یک نفر اجنبی با می‌کرود ملت خود عداوت و دشمنی نماید؟ آخر به حال سربازان سایر ملل نگاه کنید و از همراهی و اتحاد آنها با ملت خود سرمشق بگیرید از حالت سربازان خودمان یاد بیاورید. نظر به وضع ایلات فارس و همدان و چلپاگل و غیره و غیره کرده و تکلیف رفتار خود را با ملت معلوم کنید.

مگر نه ما از شما و شما از ما هستید؟ مگرنه ظلم و تبعیت به شما و کسانتان وارد می‌شود؟ چگونه راضی می‌شوید که اسم مسلمانی روی خود گذارده و خود را امت پیغمبر اکرم و از شیعیان ائمه اطهار علیهم السلام بشمارید و تفکر به روی استان پیغمبر و شیعیان امیر المؤمنین کشیده و مؤمنین و موحدین را طعمه شمشیر و فشنگ سازید و خود را در دو دنیا روسیاه و معذب تمازید؟ خدا می‌داند که نتیجه این حرکات شما در دنیا همان خواهد شد که به مقنده نظام و اسماعیل و سید کمال و رفقای آنها رسید و در آخرت همنشین شمر و بیزید و سنان خواهید گردید. کدام ظالم به جزا و سزا خود نرسیده؟ و کیست که خون مسلمانان را بریزد و از غضب الهی آسوده ماند؟ تمام جمیعت شما هزار نفر بیشتر نیست اگر همه آتش سوزان باشید چه از شما ساخته خواهد شد زیرا که می‌کرور اگر هر کدام یک مشت آب بر سر شما پیاشند فوراً خاموش می‌گردید چه عیب دارد که شما هم جزء سربازان ملی شده و همان افتخاری را که سربازان فرانسه حاصل کرده‌اند حاصل کنید؟

به همه انبیاء و اولیاء، ملت به قدر سر سوزنی از شما واهمه ندارند و نمی‌ترسند ولی دل ما بر حالت شما می‌سوزد که جان خود را فدای هوای نفس یک نفر مستبد ظالم و یک تن مسیحی خاج پرست اجنبی نموده و خسر الدینی والاخرة بشوید، این جامه ننگ را از خود دور کنید و لکه عار بر چهره خود و فرزندان خود نتهید. ای برادران عزیز ما! شما با ما در عالم برادری به هیچ وجه تفاوت ندارید. در عالم برادری قبل از وقت بدشما اطلاع دادیم و تکلیف را از گردن خودمان ساقط کردیم که دیگر برای شما راه عندر و بهانه باقی نباشد. و ماعلی الرسول الالبلاغ.

امروز که چهار شنبه ۱۷ جمادی الاولی [۱۳۲۶] می‌باشد بازارها بسته، شش عزاده توب از میدان توپخانه به باعث شاه حر کت داده شد، و بر حسب اخبار اخیره که رسیده است آوردن میرزا سلیمان خان به عمارت خورشید برای استنطاق دروغ است و از همان روزی که مشارالیه دستگیر شده است در باعث شاه محبوس می‌باشد.

بازارها نیز به طریق روز گذشته بسته، و ادارات و تجارتخانه‌ها بکلی تعطیل است

و اهل شهر هم در یک حالت سکوت و بهت و تعجب دیده می شوند و از سایر ولایات و اطراف هم پیوسته تلکرافات مساعدت آمیز هیجان انگیز به مجلس و انجمن ها می رسد ، و از قرار مذکور عده قلیلی بر اردو افزوده شده است ، ولی اکثر آنها حمالان و اشخاص بی سرو پا می باشند .

امروز که روز پنجمینه ۱۸ [جمادی الاولی ۱۳۲۶] می باشد عموم بازارها بسته است تلکرافی از ازلی رسید که کشتی جنگی روس در بندر انزلی لنگر انداخته است، اردوی شاه هم در کرج تشکیل شده است. چهار دولت از شاه همراهی دارند و تصدیق مظلومیت شاه را نموده اند و نوشته اند : "اهمی طهران آثارشیست و تکلیف شاه حکومت نظامی است." آن چهار دولت روس و انگلیس و فرانسه و عثمانی می باشند. درواقع شاه از اول مشروطیت تاکنون خیلی حلم و برداشی نمود در باب تبعید علاء الدوله و جلال الدوله و سردار منصور که بدون محاکمه تبیید شدند، حق با شاه بود زیرا آنها که تبعید امیر بهادر و موقر السلطنه و مفاخرالملک و سه نفر دیگر را که مجدد بودند، بدون محاکمه و ثبوت تقصیر بود فقط بر حسب نطق ناطقین بود و ما هم که در روزنامه تصدیق کردیم از ترس ناطقین و مفسدین بود چه مقصو دولت منتهی کشته می شود ولی مقصو ملت پس از اتهام و کفر و نسبت به زندقه کشته می شود؛ حتی آنکه بندۀ نگارنده در شماره ۱۳ « کوکب دری » از سال چهارم مقاله [ای] به عنوان « نقض عهد » نوشتم و آن از ترس چند نفر مفسد بود، والا خود معتقد به صحت آن نمی باشم چنانچه در شماره ۱۴ که بقیه آن مقاله را می نویسم از آن بقیه تناقض با اول مقاله معلوم خواهد گردید، چه کنیم زمانه بد زمانی است الیوم نگارنده از شاه و درباریان نمی ترسم، ولی از ملک المتكلمين و سید جمال و سایر مفسدین نهایت خوف و ترس را دارم. مردم هم که دکاکین را بسته اند از ترس ملامت مردم مفسد است والا لسان همه حقانیت شاه را می گوید .

امروز که جمعه ۱۹ جمادی الاولی [۱۳۲۶] است تعطیل عمومی است دیروز در مجلس مذاکره کردند: چرا تلکرافات را قرائت نمی کنند که مردم بدانند جواب از طرف شاه نرسید؟ بعضی گفتند باید روز شنبه جمعی بروند حضور شاه برای مطالبه جواب لا یابه . روزنامه هدایت مقاله [ای] بر ضد شاه نوشته بود مدیرش را مأخذ و به عذر لیه بردند چون از اجزاء انجمن برادران بود لذا گفتند به تحریک میرزا سلیمان خان این مقاله را نوشته لذا ذنگیری را که تا به امروز بر گردن سلیمان خان نیفکنده بودند امروز به گردش افکنده و احترامات و ملاحظاتی که از او می شد از امروز دیگر ملحوظ نگردید .

امروز مسموع گردید جهانگیر خان مدیر صور اسرافیل را نیز گرفتند لکن دروغ بود. انجمن آل محمد دیروز عده [ای] از نایاندگان انجمن ها را وعده خواسته و مذاکره نمودند که خود ملت مفسدین را نفی و تبیید نمایند. جمعی هم تصدیق آن انجمن را نمود

در واقع بد اقدامی نکردند تا چه پیش آید .
 دیروز جناب آقا سید عبدالله و جناب آقامیرزا سید محمد از مجلس بهطور اعراض
 مراجعت نمودند ، گویا از وکلاء رنجشی حاصل نمودند که چرا تصدیق کرده و می خواهند
 جمعی را بر حسب میل شاه تبعید نمایند .
 مهدی گاوکش که در جمعه گذشته شنید شاه ضدیت دارد با مجلس و می خواهد مخالفت
 کند ، نریاک خورد و خود را کشت ، و گفته بود نمی توانم این بی شرفی را بر ملت ایران
 ببینم که یکدفعه مهر سکوت بر دهان ها گذارد شد و همکی راضی شدند به این بی شرافتی .
 امروز که شنبه ۲۰ جمادی الاولی [۱۳۲۶] تعطیل عمومی است ، تلکرافی از علماء
 اصفهان مخابر شد که صورت آن طبع شد و منتشر گردید که در جزو تلکرافات درج
 خواهد شد .

امروز که یکشنبه ۲۱ جمادی الاولی [۱۳۲۶] است تمام دکاکین و بازارها بسته بود
 وزراء به مجلس آمدند و جواب لایحه شاه را آوردند . مجلس هم امروز علنًا با ملت همراهی
 کردند و گفتند اگر تا فردا اصلاح نشود مجلس عالی را تشکیل خواهیم داد و در آن مجلس
 تکلیف ملت را معلوم خواهیم نمود .

* عصر شنبه امین‌الملک جواب لایحه را آورد ولی بعد از ارائه به کسیون پس گرفت ،
 محتوی آن این بود که نقض از طرف ملت شده است نه دولت ، تفصیل را اگر روزنامه
 مجلس درج نکرد در ورقه دیگر می نویسیم * (۱)

امروز که دوشنبه ۲۲ جمادی الاولی [۱۳۲۶] است بازارها به قرار ایام سابقه بسته
 بود طرف عصر بنده نگارنده با جناب مجدد اسلام مدیر « ندای وطن » و جناب آقا شیخ
 یحیی دییر روزنامه مجلس وارد مدرسه سپهسالار شدیم جناب مجدد اسلام روکرد به جماعتی
 که با اسلحه ایستاده بودند ، و مردم را تحریض و ترغیب می نمودند بر آوردن اسلحه !
 گفت : اسلحه ملت امروز نباید تفنگ باشد بلکه اسلحه شما قرآن و دعا و مظلومیت است
 که به زبان خوش از شاه استدعا کنید که قانون اساسی را اجراء فرماید و این چند نفر
 مفسد را ، که همه شماها تصدیق به فساد آنها دارید و می دانید عداوت به دولت و ملت و
 مذهب دارند ، آنها را خودتان تبعید کنید ، و یا گرفته تسليم دولت نمایید . مردم از
 شنیدن این عبارات متغیر شدند و گفتند شما روزنامه نویس ها از مستبدین پول گرفتند و
 این حرفها را می زنید . چون دیدیم وضع بد شد فوراً اعتذار خواسته در رفت و آمدیم
 به خانه های خود خداوند رحم کرد به ما . در بین راه شخصی از دوستان به ما برخورد و گفت
 امشب از طرف دولت شبیخون به مدرسه خواهند زد ، از استماع این مطلب خیلی متوجه

۱- این فقره بین دو ستاره را مؤلف در حاشیه نوشته است و بعداً این سطر را بدان افزوده است ،
 « روزنامه مجلس درج کرده است » .

شدیم درین راه وضع را غیر از ایام دیگر دیدیم علی التوالی سوار و قزاق وارد شهر می شدند ما با کمال پریشانی دعا می کردیم که خداوند این مقدسین را تمام کند^(۱) که بین دولت و ملت را به هم زده و آب را گل آلوده کردن که خودشان ماهی را از آب بگیرند.

روز سه شنبه ۲۳ جمادی الاولی [۱۴۲۶] - بازارها بسته، تعطیل عمومی، حتی اداره واگون و سایر ادارات دولتی و غیر دولتی تعطیل. طرف صبع برادرم شمس الحکماء و کیل مجلس حرکت کرد که بروود به طرف مجلس گفت: شب گذشته درباری‌ها خیال شیخون به مدرسه سپه‌سالار را داشتند قدری تأمل کن تا خبر برسد، جواب داد تکلیف ما و کلاه مجلس این ایام بودن در مجلس است و انگهی استخاره کردم وقت خوب است و روانه شد به فاصله نیم ساعت جناب مجدد اسلام مدیر روزنامه «ندای وطن» وارد بر بنده نگارند شد بسیار متفرق‌الحوالی با چشم گریان و دل بریان رنگ از رویش رفت و خون در بدنش جوش آمده است پس از ملاقات گریه او را دست داد که وای ملت وای ملت، از مطلب مستفسر شدم جواب داد شب گذشته قزاق و توب و سرباز اطراف مجلس و مدرسه را گرفته نه می گذارند کسی وارد بر مجلسیان شود و نه کسی از مدرسه خارج شود چند نفری را هم گرفته‌اند. در این بین صدای غرش توب بلند شد، و از صبح الی کنون که چهار ساعت به غروب است متولیاً صدای توب و تفنگ عالم را فرا گرفته است. پس از یک ساعت که مشغول مذاکره بودیم اخوی شمس‌الحکماء مراجعت نمود باحالی بد و رنگی پریده و گفت: تا نزدیک مجلس رقم ولی مانع شدند از رفتن و گفت جمی از وکله را دیدم که مثل من مراجعت می کنند و نمی گذارند بروند و از قرار مسموع آقای آقا سید عبداله و آقای آقا سید محمد را کسی مانع نشده است این دو بزرگوار تشریف بردند به مجلس ولی جناب آقا سید جمال افجا [ای] داماد جناب حاج میرزا حسین حاج میرزا خلیل را مانع شده بودند.

ایشان هم از راهی دیگر رفته بودند محاذی انجمان آذربایجان که رسیدند سوارهای قزاق اطراف در شکه را [گرفته] و مانع از عبور آقا شده‌اند از اجزاء انجمان آذربایجان به باری جناب آقا آمده بودند، جنگ بین آنها و قزاق در گرفت و چند تیر به طرف ملت خالی شد که یکدفته یک نارنجک انداخته می شود چند نفر قزاق و چند اسب کشته شده است قزاق رو به فرار می گذارد. اگر این مطلب صدق باشد، کار ملت گذشت، مقدسین کار خود را کردند. سید حاجی آقا فراش روزنامه و کوکب دوری، آمد و گفت سه عزاده توب از دست قزاق گرفته شد و به تصرف ملت درآمد. در خیابان چراغ برق در قهوه خانه عرش جمعی از ملت سنگر بسته با تیر تفنگ سرباز و دولتیان را دفع می کنند. آقا شیخ مهدی پسر حاج شیخ فضل الله که از مجاهدین است محرك شده است در مدرسه صدر و مسجد شاه صدرالعلماء و عده زیادی از سادات و طلاب کفن به گردن انداخته، قرآن در دست

بدون اسلحه عازم بر رفتن به مجلس و امداد ازملت بودند؛ صدرالعلماء می‌گوید: بر حسب دستورالعمل من باید در این مسجد باشم شما می‌خواهید بروید به طرف مجلس بروید. مردم هم صدرالعلماء را گذارده و حرکت نمودند دیگر خبری نرسیده است. چند دقمه عازم شدم که اسلحه خود را بردارم و بردم، مسموع گردید هر کس را در کوچه و بازار و خیابان با اسلحه بیشتر با تیر می‌زنند به این جهت و جهاتی دیگر که یکی از آنها نوشته این تاریخ است راضی نشدم که خود را به کشنیده بدهم و آنان که طرف عصر است جز صدای توب دیگر صدای شنیده نمی‌شود چند نفر را هم فرستادیم که تحصیل خبر نمایند، هر چه خبر رسید درج می‌نمایم ولی خدا گواه است از غصه ملت و مادات و علماء دیگر حالتی باقی نمانده است. امروز روز امتحان است هر کس شهید شد در راه وطن خوش با حال او یا لیتنی کنت معهم فاؤز فوزاً عظیماً، اگر دیر و زلت استعمال اسلحه کرده بودند و یا مسبوق به خیال درباریان شده بودند، البته غالب می‌شدند ولی با این عده قلیل فدائیان و نبودن استعداد کار خیلی سخت است خداوند عالم خودش ترحمی کند آنچه علی التحقیق خبر رسید از این قرار است: شب گذشته قزاق و سرباز اطراف مجلس و مدرسه را گرفته صبح احدی را مانع از خروج نبودند الا آنکه کسی را نمی‌گذارند وارد شود. در وقت ورود جناب آقا سید جمال افجه [ای] مانع ورود ایشان می‌شوند که انجمن آذربایجان در مقام حمایت و مدافعت از آقا تیر می‌اندازند به قزاق و یک نارنجک هم می‌اندازند بداین انداختن (۱) و شلیک بی موقع قزاق بر می‌گردد در باع شاه و اذن شلیک را گرفته مراجعت می‌کنند به شلیک توب مجلس را منهدم و خراب می‌کنند، مدرسه سپهسالار را نیز گلدهسته و گنبد او را خراب کرده اسباب مجلس را که بالغ بر یک کرور تومان بود به غارت بردند. مدرسه سپهسالار را نیز غارت کردند. انجمن آذربایجان و انجمن مظفری و خانه بانوی علیمی و خانه ظل السلطان و دکاکین اطراف و خانه‌های اطراف خراب و اسبابش غارت شد. مجملانه ساعت جنگی بین ملت و درباریان طول کشید تا بالاخره ملت مغلوب و درباریان غالب شدند.

عدد مقتولین را مختلف می‌گویند لکن پس از تحقیق و استعلام خواهیم نوشت. جناب آفاسیدعبدالله را از قرار مسموع در درشکه نشانیده باحال تظامی به این طور که با آقامیرزا سید محمد فرار کرده بودند (۲) و گروهی هم با ایشان بودند، از باع راه قهقهه خانه می‌روند به باع امین‌الدوله. ادیب‌المجاہدین کرمانی نقل کرد اول قزاق تیر زد که مردم از دور آقا سید جمال متفرق شوند. آقای حبیبی و کبیل مجلس نقل کرد از امام جمعه خوی که از وکلاه مجلس بود، که من و آفاسید محمد رفیعی در خانه [ای] که نزد دیگر مجلس بود صاحب خانه با ذنش آمدند دور ما گشتند و پای آفاسید محمد را بوسیدند

در آنجا راحت و آسوده بودیم که آقامیرزا محمدصادق مدیر روزنامه مجلس که پسر دویم آفاسید محمد باشد، وارد شد و گفت: آفاسید عبدالله با جمعی در باغ منتظر شما می‌باشد و شما چرا اینجا نشسته اید به اصرار ما را حرکت داد و رفته‌یم در باغ لدی‌الورود گلوله تیر توپاز بالای سر ما پاشید و مثل باران گلوله می‌بارید لذا فرار کرده وارد باخ و خانه امین‌الدوله شدیم. باری پس از ورود آقایان و ممتاز‌الدوله رئیس مجلس و عده‌ای از وكلاء به باع امین‌الدوله، همگی در زیر درختان متفرق و پراکنده شدند. امین‌الدوله چون امر را چنین بد دید رفت در اندرون توی زنها پنهان شد وفوراً تلفون کرد به باخ‌شاه که حضرات علماء و وكلاء آمدند به این باع اعلیحضرت جواب دادند که آنجا باشند تا کالسکه بر سر آنها را بیاورند. هنوز کالسکه شاهی نرسیده که قزاق و سرباز ریختند در باع امین‌الدوله و بنای شلیک را گذارند، در این اثناء حاج میرزا ابراهیم آقا و کیل آذر با یاجان هدف گلوله شده و افتاد و پس از ربیع ساعت مرد. ممتاز‌الدوله با جمعی از وكلاء در زیر درخت‌ها مخفی شدند ولی آفاسید عبدالله و آفاسید محمد و اجزاء آقایان و شیخ الرئیس که از علماء و شاهزادگان بود به حالت خفت و خواری و کثک زیاد گرفتار و دستگیر آمدند و آنها را تا نزدیک پستخانه پیاده آوردند در آنجا آقایان خسته شده رفتدند در خانه سر و صورت خود را شستشوی داده تا کالسکه آوردن آقایان را برداشت به باع شاه لدی‌الورود قزاق و سربازها هجوم آوردند به طرف آنها که حشمت‌الدوله رئیس کاینده شاه که از سادات طباطبائی و مقرب شاه است خود را انداخت روی آقایان و مانع شد از اذیت آنها باری دست آفای ببهانی و آفای طباطبائی را با طناب به پشت بستند. اجزاء را زیر زنجیر انداختند از قراری که آقامیرزا محمدصادق گفت آقایان را هم زنجیر به گردن آنها انداختند در این بین از طرف اعلیحضرت اشاره شد که آنها را محترماً نگاهدارند که حاجب‌الدوله وارد شد به چادری که آقایان را در آنجا حبس کرده بودند، افتاد پشت پای آفای طباطبائی را بوسیده و دست آقایان را بازنمود و اگر زنجیر بوده زنجیر را برداشت آفای طباطبائی فرمود من باید بروم به حمام و تطهیر کنم لذا حمام شاه را گرم کرده آقا میرزا سید محمد و آقا میرزا محمدصادق رفتدند در حمام و مشغول تطهیر شدند که آقا میرزا ابوالقاسم پسر بزرگ آفای طباطبائی رسید و این آقامیرزا ابوالقاسم از اول مشروطیت با شاه بود و اعتقادش این بود که اهل ایران قابل مشروطیت نمی‌باشند و دیگر آنکه این وضع هرج و مرج است نه مشروطه و آقا سید عبدالله خیال ریاست را دارد در واقع تا یک اندازه در اعتقاد خود محق است چه مردم خیلی بی‌انصافی کردند هرج و مرج و فساد تمام ایران را گرفته است باری این آقا در انجمن آل محمد رئیس بود در انجمن برادران سنگلخ نیز مدیر بود در یک انجمن سری که بنده هم در آن انجمن بودم رئیس بود و در تمام این انجمن‌ها چه علنی و چه سری حمایت می‌نمود از شاه در وقتی که خبر رسید پدرش را

گرفتار کر دند پیغام داد به امیر جنگ که چند نفر سوار پفرستند و مرا بیاوردند به با غ شاه فوراً سوارها حاضر شد جنایش به ملاحظه اتهام و اینکه بگویند مخالفت پدر خود را نامود جناب آقا سید مهدی پسر عمومی خود و جناب آقا سید احمد عمومی خود را نیز با خود برداشت و رفتند به با غ شاه در واقع خیلی به کار آمد و پدر و برادر خود را نجات داد با اینکه باطنآ مخالف اعمال شاه است و راضی به اعمال شاه نیست . باری فتح این جنگ را ارشاد الدوله نمود که ما باید حالات این سردار ارشد را مشروحاً بنویسیم اگر ذنده ماندیم . چه جنگ با ملت ، و اینکه آخوند و سید و مردم بازاری را مکر این سردار ارشد قبول کند، و الا آدم باشرف قبول نخواهد کرد . شنیدم که امیر جنگ به شاه عرض کرده بود اگر ما مغلوب شدیم مرا بدھید به دست ملت و بقراط ماید تصریفات از امیر است به این جهت اعلیحضرت راضی شده بود به این واقعه لکن در وقتی که آفای طباطبائی حضور رفته بود شاه فرموده بود که من راضی به این وقایع ناگوار نبودم خدا لعنت کند پدر مرا که این اسباب را باعث شد . باری ، مقارن طلوع آفتاب شروع شد در محاصره ، دو ساعت [و] نیم از آفتاب گذشته بنای شلیک شد ، تا عصر متجاوز از سیصد توب خالی کر دند و قتل حاج میرزا ابراهیم آقا و کیل آذر با یجان در این روز واقع شد . آفاید کاظم معین السادات نقل کرد پس از اینکه شنیدم قزاق اطراف مجلس را گرفته است رفقم به طرف مجلس درین راه آقامیرزا مهدی پسر آقا شیخ فضل الله را دیده او را با خود برداشته رفتم که صدرالعلماء را حرکت دهیم : مسموع شد صدرالعلماء در مسجد جامع است آنجا رفقم آنجه داد و فریاد کردم که آقا حرکت کند دیدم آقا ضعف کرده است و قوه حرکت در او نیست : آقایلی پسر حاج آقامحمد را گفتم شما بیائید ، عذر آورد لذا پسر شیخ را با خود همراه کرده فریاد کردم خوب است عده [ای] از مردم عوام را عاممه سیاه و سفید بر سر آنها گذارده به طرف مجلس حرکت کردم ، از بازار پای منار به طرف مجلس رسپبار شدیم . دم سفارتخانه روس قزاق ایستاده وصف کشیده بودند لکن ما را مانع نشده در گذشتیم رسیدیم دم مدرسه سپهسالار درب مدرسه را بسته بودند یک نفر سید رفت بنای دق الباب را گذارده یکدفعه جمعی از سربازهای سیلاخوری تفنگ که دست رسیدند و به یک شلیک سید را انداخته دو نفر هم از هم راهان ما اقتادند که در این بین مردم رو به فرار نهاده و گریختند من هم رفقم در قهوه خانه [ای] که طرف خانه نظام الملک بود ، در قهوه خانه احدی نبود ، وارد آنجا شدم در راه به روی خود بسته در این اثناء که از سوراخ تماشا می کردم یک نفر حمال چند نم در پشت می خواست برود که گلوکه یک نفر سرباز آن بیچاره را انداخت من هم چون راه مفری نداشتم در آنجا سوراخ دیدم که به طرف باعجه نظامیه راه داشت در خود خیال می کردم اگر کار سخت [شد] خود را از این سوراخ به با غ می اندازم صندوقی در

قهوه خانه دیدم، در آن را باز کرده کلاهی در آنجا دیدم که شبیه به کلاه فراشها بود برداشته به سرگذاردم و فوراً از درب قهوه خانه خارج شده از کنار دیوار به طرف سرچشمه حرکت کردم ناگاه دو نفر سر باز رسیدند و مرا گرفته چون شال سبز مرا دیده چندان اعتنای نکرده، از آنها گذشته از طرف سرچشمه عبور ممکن نبود به طرف پایه منار آمدم به کوچه عربها رسیده دیدم آقا سید جمال‌افجه [ای] سوار و از طرف مجلس مراجعت و فرار می‌کند.

چهارشنبه ۲۴ جمادی الاولی ۱۳۲۶ - امروز حکومت شهر حکومت نظامی بود و پالکوئیک رئیس قزاقخانه مسؤول نظم شهر است طرف صبح ملک‌المتكلمين که اسم او حاج میرزا ناصرالله و مشهور و معروف به بهشتی بود با مدیر صوراسرافیل میرزا جهانگیرخان به قتل رسیدند، با طناب این دو نفر را خفه کردند. سن ملک‌المتكلمين بین پنجاه و شصت بود ولی جهانگیرخان سی و دو ساله بود.

دیروز که با جناب مجدد‌الاسلام مدیر ندای وطن و برادرم شمس‌الحكماء و کیبل کرمان نشسته بودیم که مستشار‌دیوان کرمانی که معاون نظمه است، با برادر زوجه خود میرزا‌الحمدخان آمدند بنده منزل و یک ساعتی نشسته صحبت داشته رفتند مقارن غروب آفتاب بود که نوکرش [که] جواد‌ماهانی است آمد و یواشکی سرگذشت در گوش من و گفت: مستشار‌دیوان گفت که اسم شما را هم در جائی بردن‌البته خود را به کناری کشیده و مخفی شوید چون دو ساعت قبل از آن به مستشار‌دیوان گفته بودیم هرگاه خبری شنیدید به ما اطلاع بدھید لذا این خبر مؤثر افتاد و با اینکه در خودمان گناهی نمی‌دیدیم باز متزلزل و متفرق‌الحوال شدیم. اول منرب مهدیقلی اخ‌الزوجة بنده نگارنده آمد و گفت افتاده اند در خانه‌های مردم هر کس را که مشروطه خواه می‌دانستند می‌گیرند و خانه‌ها را غارت می‌کنند، و نیز گفت خودم دیدم که جمعی را دستگیر و به حالت بسیار بدی آنها را می‌زدند، و حالت ملک و جهانگیرخان و میرزا سلیمان‌خان و محبوبین را نقل کرد از این خبر ثانی اهل‌خانه بنای گریه و زاری را گذارده و ماهم از لابدی از روی بام رفیم به خانه یکی از همسایه‌ها که از شاهزادگان نجیب‌می‌باشد و در آنجا در اطاقی نشستیم در ساعت دو از شب گذشته حسینعلی میرزا که از دوستان بنده واژ‌شاهزادگان نجیب بود وارد شده و مطلع بر تفصیل واقعه گردید و گفت: در وقت آمدن شما از بالای بام همسایه‌ها ملتفت شدند و شاید خبر شایع شود آنوقت هم شما گرفتار خواهید شد و هم‌خانه را غارت می‌کنند پس مناسب این است که نقشه مرا که در ذهن کشیده [ام] قبول کنید. جناب مجدد‌الاسلام گفت: هر طور که صلاح [می] دانید عمل کنید. لذا تبدیل لباس داده عمامه و ردا را برداشته کلاه و سرداری پوشیدیم و در ساعت سه از شب گذشته با نهایت خوف و وحشت از خانه بیرون آمده و مسافتی راه پیموده تا رسیدیم به خانه برادر شاهزاده